

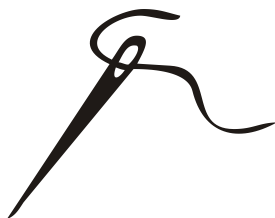
ŠARLÁTOVÁ
NIŤ

PRÍBEH LÁSKY, KTORÁ ZACHRAŇUJE
STROSKOTANÝ VZŤAH

FRANCINE
RIVERSOVÁ

ŠARLÁTOVÁ NIŤ

Príbeh lásky, ktorá zachraňuje stroskotaný vzťah

FRANCINE
RIVERSOVÁ

KUMRAN.SK
UKÁŽME SVOJU NÁDEJ

Americký originál
(The Scarlet Thread):

©1996, 2004 by Francine Rivers
Published by Multnomah Books
12265 Oracle Boulevard, Suite 200
Colorado Springs, CO 80921
A division of Random House Inc.

Slovenské vydanie:

©2013 KUMRAN, s. r. o.
www.kumran.sk

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto knihy nesmie
byť reprodukováaná, uložená do
informačných systémov ani inak
rozširovaná (elektronicky alebo
mechanicky) bez predchádzajúceho
písomného súhlasu vydavateľa.

Preklad:

Jana Seichertová

Jazyková korektúra:

Eva Petrovičová

Zodpovedný redaktor:

Eva Štrbová

Sadzba:

Daniela Novotná

Obálka a grafická úprava:

Štefan Talarovič

Foto na obálke:

Robert Papp

Tlač:

Tlačiareň HEIDY, s. r. o.

Prvé vydanie

ISBN 978-80-89487-45-5

*Venujem Sue Hahnovej,
Fran Kanovej a Donzelle Schlagerovej
... svojim priateľkám na cestách.*

POĎAKOVANIE

Tento príbeh vznikol vďaka trom vzácnym priateľkám: Sue Hahnovej, Fran Kanovej a Donzelle Schlagerovej. Sú to dobrodružky, s pomocou ktorých sa mi splnil sen a prešla som Oregonskú trasu. S požehnaním našich manželov sme sa rozlúčili v Suburbane a vydali sa na cestu z kalifornského Sabastopolu do Independence v Missouri. Odtiaľ sme sledovali Oregonskú trasu do The Dalles v Oregone. Dokopy to bolo vyše päťtisíc míľ. Videli sme krásu a rozľahlosť našej vlasti, zastavili sa pri každej historickej pamiatke (a motoreste), ktorú sme mali na ceste, navštívili všetky múzeá (veľké aj malé) a zhromaždili toľko informácií, že by nám trvalo niekoľko rokov, kým by sme to všetko prečítali.

Ďakujem vám, dievčatá. Bol to jeden z najkrajších zážitkov v mojom živote. Kedy sa vyberieme po trase Lewisa a Clarka?

Ďakujem aj Ryanovi MacDonaldovi, ktorý ma zasvätil do sveta počítačových hier.

PRVÁ ČASŤ:
VOLANIE

J E D E N

Sierra Clantonová-Madridová sa nemohla upokojiť. Keď jej Alex oznámil tú správu, roztriasla sa ako osika a príšerne ju rozbolela hlava.

Také bolesti hlavy nemala od maturity. Alex prišiel po ňu na otcovom chevrote tri minúty pred tým, ako auto jej otca zabočilo na diaľnicu. Ocko sa prvý raz v živote vrátil z práce včas. Mohla vedieť, že v ten večer sa to stane. Nemohla zabudnúť na to, ako sa jej otec zatváril, keď zbadal Alexa, prít'azlivého, dlhovlasého hispánskeho chlapca, oblečeného v požičanom obleku, ako stojí na verande ich rodinného domu, postaveného vo viktoriánskom štýle. Akoby to nestačilo, Alex vystrel ruku, aby jej pripol orchideu na krásne promočné šaty. Keď Sierra počula, ako sa zabuchli dvere otcovho auta, takmer omdlela od strachu.

V tej chvíli ju rozbolela hlava a bolesť ešte umocnil Alexov spýtavý pohľad. „Stalo sa niečo?“ spýtal sa. Čo mu mala na to povedať? Otcovi povedala o Alexovi, lenže nie všetko...

Došlo k slovnej výmene, ale jej matka zasiahla a otca trochu upokojila.

Nakoniec ju Alex odprevadil k požičanému autu a pomohol jej nastúpiť, zatiaľ čo jej otec stál na schodoch a zlostne naňho zazeral. Alex na ňu vôbec nepozrel, zaradil rýchlosť a pohol sa s chevrotom od chodníka. Ozval sa, až keď mali za sebou polovicu cesty do Santa Rosy.

„Nepovedala si mu, kto t'a odvezie na oslavu, však?“

„Ale áno, povedala.“

„Isteže. Iba si vynechala niekoľko dôležitých podrobností. Nemám pravdu, *chiquita*?“ Nikdy predtým ju tak nenazval a jeho tón nevestil nič

dobré. Cestou do drahej reštaurácie v Santa Rose už nepovedal ani slovo. Keď tam prišli, objednala si lacné jedlo, čo ho ešte väčšmi podráždilo.

„Myslíš, že ti nemôžem kúpiť nič lepšie než šalát?“

Prudko sa začervenala a zmenila objednávku na prvotriedny steak, aby sa mu zavďačila, no ani potom sa mu nezlepšila nálada.

V priebehu večera sa atmosféra zhoršovala a okolo desiatej sa Alex už nerozprával s ňou ani s nikým iným. Bodku za celým nevydareným stretnutím dala tým, že stratila drahý parfum, ktorý jej kúpil.

Bola šialene zaľúbená do Alejandra Luísa Madrida. *Šialene* bolo to pravé slovo. Otec ju pred ním vystríhal. Mala ho počúvať. Keď išli po Old Redwood Highway, ktorá spájala Windsor s Healdsburgom, v očiach ju pálili slzy. Keby si mohla vybrať, uprednostnila by novoromantickú minulosť pred neistou prítomnosťou a budúcnosťou, ktorá jej naháňala strach.

Slávnostný večer sa skončil katastrofou. Zatiaľ čo väčšina jej priateľov sa zabávala na večierkoch v Santa Rose, Alex ju už pred polnocou viezol domov. Reflektory svietili a ich svetlo sa nedalo nazvať intímny. Kým bola preč, jej otec asi vymenil šesťdesiatwattovú žiarovku za dvestopäťdesiatwattovú. Aj vnútorné osvetlenie v ten večer akoby zázrakom fungovalo.

V aute bolo dost' svetla, aby si všimla, že Alex je veľmi nahnevaný. Jeho tvár však prezrádzala viac než obyčajný hnev. Za jeho odmeraným výzorom sa skrývala urazená pýcha. Myslela si, že ju vysadí a bez slova odíde. Nanešťastie, to nemal v úmysle urobiť, kým si nepovedal svoje.

„Vedel som, že robím chybu, keď ťa pozývam na rande.“

Jeho slová ju zasiahli rovno do srdca ako ostré šípy. Alex však ešte neskončil. „Nie som postava zo Shakespearovej tragédie, Sierra. Nie som nijaký Rómeo. Ak si myslíš, že som ťa vylákal na schôdzku so špinavými úmyslami, tak sa veľmi mylíš!“ Po tých slovách sa od nej odvrátil, a kým sa jej podarilo ozvať, potláčajúc slzy, boli takmer pri schodoch.

„Ľúbim ťa, Alex.“

Obrátil sa k nej a pozrel na ňu. „Čo si povedala?“ Pohľad mal temný a horúci. Ešte vždy sa na ňu hneval, a mal prečo. Neuvedomila si, ako ho urazila svojím mlčaním. Myslela iba na to, že musí zabrániť konfrontácii s jej otcom.

Alex stál a čakal.

„Ja... ťa ľúbim.“

„Povedz to po španielsky,“ požiadal ju rovnakým tónom, aký používal vždy, keď ju poučoval.

S námahou prehltna a rozmýšľala, či ju chce iba ponížiť a potom navždy odísť z jej života. „Te amo, Alejandro Luís Madrid. Corazón y alma.“ Pustila sa do plaču a celá sa roztriasla od vzlykov. Rýchlo ju objal a po španielsky jej vyznal lásku. Hoci všetkému nerozumela, jeho dotyky a vášnivý pohľad ju presvedčili, že aj on ju ľúbi.

V nasledujúcich rokoch sa iba zriedka vracal k rodnému jazyku, najmä vo chvíľach vrcholného vzrušenia. Po španielsky hovoril, keď sa s ňou miloval počas svadobnej noci a neskôr, keď mu oznámila, že je tehotná. Rodnou rečou ju povzbudzoval v ranných hodinách, keď malý Clanton prichádzal na svet aj keď sa narodila Carolyn. A po španielsky, so slzami v očiach, sa jej prihováral aj v noci, keď zomrel jej otec.

V ten večer na verande zrazu zabudli na svetlá a na všetko ostatné, až kým sa neotvorili dvere a jej otec mu neprikázal, aby odišiel.

Zakázali jej stretávať sa s Alexom. V tom čase jej otca nezaujímalo, že Alex má štvrtý najlepší prospech spomedzi dvesto študentov. Dôležité bolo iba to, že Luís Madrid, Alexov otec, bol „jedným z tých fazuľožrútov“, ktorí pracovali vo viniciach Sonomy. Jej otcovi bolo jedno, že Alex pracuje štyridsať hodín týždenne na miestnej benzínovej pumpe, aby si našetril peniaze na štúdium.

„Želám mu veľa šťastia,“ vyhlásil, ale Sierra bolo jasné, že šťastie je posledná vec, ktorú Alexovi želá.

Presviedčala, zaliečala sa, plakala a prosila. Apelovala na matku, ktorá sa jej však odmietla zastat'. V zúfalstve pohrozila, že ujde z domu alebo spácha samovraždu. Konečne sa jej podarilo upútať ich pozornosť.

„Opováž sa rozprávať s tým fazuľožrútom po telefóne a zavolám na políciu!“ skríkol jej otec. „Máš pätnásť, on osemnásť. Mohol by som ho dať zavrieť!“

„Len to skús a ja poviem policajtom, že ma zneužívaš!“

Nakoniec zavolať jej tete, ktorá žila v Mercede, a dohodli sa, že Sierra u nej strávi niekoľko týždňov, aby trochu „vychladla“.

Keď sa vrátila domov, Alex na ňu čakal, ale bol ešte tvrdohlavejší než jej otec. Po španielsky jej povedal, čo si myslí o jej návrhu, že by sa mali stretávať tajne. Alex bol bojovník, ktorý radšej čelil hnevu priamo. Nikdy si nemyslela, že vyrieši situáciu po svojom. Objavil sa pri ich dome päť minút po tom, ako sa jej otec vrátil z práce. Neskôr sa dozvedela od suseda, že Alex čakal vyše hodiny na ulici. Jej matka sa nakoniec

zľutovala nad ich trápením a pozvala Alexa do haly, skôr než jej otec stihol vyjsť na verandu a poslať ho preč.

Sierra zovrela volant svojej hony a spomínala, ako sa cítila v ten deň, keď videla Alexa stáť v hale medzi jej rodičmi. Bola si istá, že otec ho zabije alebo aspoň zbije na smrť.

„Čo tu tento robíš?“ Ešte vždy počula hnev v otcovom hlase a buchnutie kufríka o dlážku. Sierra bola presvedčená, že ho položil iba preto, aby mal voľné ruky a mohol Alexa chytiť za krk.

Alex obišiel jej matku a pozrel mu priamo do očí. „Prišiel som vás požiadať, aby ste mi dovolili stretávať sa s vašou dcérou.“

„Zrazu potrebuješ povolenie! Keď si ju vzal na promóciu, tak si ho nepotreboval?!“

„Myslel som, že Sierra to s vami vybavila. Moja chyba.“

„To máš pravdu! Bola to veľká chyba. A teraz zmizni!“

„Brian, daj tomu mladému mužovi príležitosť...“

„Nemiešaj sa do toho, Marianna!“

Alex neustúpil ani o krok. „Nežiadam o nič iné, len aby ste ma vypočuli.“ Ešte si nevšimol, že Sierra stojí na schodoch nad nimi.

„Nechcem od teba nič počuť.“

Pripomínali dva psy s vycerenými zubami. „Ocko, prosím ťa...“ ozvala sa Sierra, schádzajúc dolu schodmi. „My sa máme radi.“

„Láska. Pochybujem, že to je to, čo k tebe cíti.“

„Nerozumieš tomu!“ zakvílila.

„Veľmi dobre tomu rozumiem! Vráť sa do svojej izby!“

„Bez Alexa nikam nepôjdem,“ vyhlásila odvážne, zišla do haly a postavila sa vedľa svojho priateľa. Vedela, že ak sa jej otec naňho vrhne, urobí čokoľvek, aby ho zastavila. Ešte nikdy nebola taká nazlostená.

Alex ju chytil za ruku a odtiahol za seba. „Toto je záležitosť medzi mnou a tvojím otcom, tak buď ticho!“ napomenul ju, pričom nespustil oči zo svojho protivníka.

„Zmizni z môjho domu!“

„Chcem sa s vami iba porozprávať, pán Clanton. Venujte mi niekoľko minút a potom odídem, ak na tom budete trvať.“

„Vrátiš sa do Mexika?“

„Brian!“

Len čo dozneli otcove slová, Alex sa prudko začervenal. Aj jeho trápili predsudky, no rozhodol sa, že sa tak ľahko nevzdá.

„Narodil som sa v Healdsburgu, pán Clanton. Rovnako ako vy. Môj otec sa stal americkým občanom pred desiatimi rokmi. Nie že by na tom záležalo. Nikdy v živote nepoberal podporu v nezamestnanosti a vždy musel tvrdo pracovať, možno ešte tvrdšie než vy vo vašej prepychovej kancelárii v centre mesta. Nežijeme vo viktoriánskom dome,“ dodal a veľavravne sa rozhladol okolo seba, „ale ani v úbohej chatrči.“

Jeho prejav však situáciu nezlepšil.

„Skončil si?“ spýtal sa otec, keď počiatkové rozpaky uňho vystriedal hnev.

„Možno vás bude zaujímať, že moji rodičia neschvaľujú Sierru ako ani vy mňa.“

Jej matka od prekvapenia otvorila ústa.

„Oni neschvaľujú Sierru?“ spýtal sa jej otec urazene. „Smiem vedieť prečo?“

„Čo myslíte, pán Clanton? Je beloška a navyše protestantka.“

„Možno by si ich mal poslúchnuť.“

„Veľmi si vážim svojich rodičov, ale mám vlastný názor. Myslím si, že fanatik zostane fanatikom bez ohľadu na farbu pleti.“

Po jeho slovách nasledovalo dlhé nepríjemné ticho.

„Tak čo?“ vyhrkol Alex. „Porozprávame sa, alebo mám odísť?“

Pán Clanton pozrel na dcéru a potom uprel nesúhlasný, no rezignovaný pohľad na Alexa. „Porozprávame sa.“ Ukázal hlavou na miestnosť na konci haly. „Ale pochybujem, že sa ti bude páčiť, čo ti tam poviem.“

Nasledujúce dve hodiny strávili v malej pracovni v prednej časti domu, zatiaľ čo Sierra sedela s matkou v kuchyni, striedavo plačúc a zastrárajúc sa, čo urobí, ak jej otec nedovolí chodiť s Alexom. Jej matka toho v ten deň veľa nenarozprávala.

Nakoniec prišiel za nimi otec a oznámil, že Alex odišiel. Skôr než ho Sierra mohla z niečoho obviňovať, povedal jej, že sa s ním môže znovu stretávať, ale musí dodržiavať pravidlá, na ktorých sa s Alexom dohodli. Jeden telefonát za večer, nie dlhší ako tridsať minút a až potom, keď si urobí domáce úlohy. Žiadne schôdzky od pondelka do štvrtka. V piatok večer sa musí vrátiť domov do jedenástej, v sobotu do desiatej. Áno, do desiatej. Na nedeľňajšiu bohoslužbu musí ísť oddýchnutá. Ak si zhorší prospech, bude sa musieť s Alexom definitívne rozísť. Rovnaký trest ju stihne aj za vynechanú bohoslužbu.

„Alex s tým súhlasil?“

„Áno.“

Vôbec sa jej to nepáčilo, ale bola taká zaľúbená, že by pristala na čokoľvek, a jej otec to vedel.

„Ten chlapec ti zlomí srdce, Sierra.“

A teraz, po štrnástich rokoch, sa presne to chystal urobiť.

Sierra si utrela slzy, prešla cez most a zabočila doprava.

Jej otec dúfal, že ich city ochladnú, ak dá tomu vzťahu čas, aby v ňom vznikli trhliny. V tom prípade však nepoznal Alexa a jeho tvrdohlavosť, keď mu na niečom záležalo. Zmaturoval s vyznamenaním a začal navštevovať miestnu školu, ktorá bola prípravou na univerzitné štúdium. Sierra chcela odísť zo školy a vydat' sa zaňho. Myslela si, že bude romantické pracovať a pomáhať mu počas štúdia. On však dôrazne nesúhlasil. Jasne jej vysvetlil, že chce dokončiť školu vlastnými silami a neželá si, aby sa kvôli nemu obetovala. Dvojročné štúdium v Santa Rose absolvoval za rok a potom prestúpil na kalifornskú univerzitu Berkeley, kde si vybral ako hlavný odbor výpočtovú techniku. Sierra dokončila strednú školu, zapísala sa na miestnu obchodnú akadémiu a počítala dni do jeho promócie.

Len čo sa Alex vrátil do Healdsburgu, našiel si prácu v spoločnosti Hewlett-Packard v Santa Rose, kúpil si staršie auto a prenajal malý bungalov vo Windsore.

Keď sa im nepodarilo získať rodičovský súhlas, ušli do Rena, kde sa tajne zosobášili. Nikoho tým nepotešili.

Ich manželstvo trvalo už desať rokov. Desať nádherných rokov. Celý čas si myslela, že Alex je rovnako šťastný ako ona. Nikdy jej ani na um nezišlo, že čosi nie je v poriadku. Prečo si to nevšimla? Prečo sa jej nepriznal, že nie je spokojný?

Sierra zabočila s hondou na cestu vedúcu k viktoriánskemu domu na Mathesenovej ulici a modlila sa, aby jej matka bola doma. Mame sa vždy podarilo otca prehovoriť. Mohla by Sierrre poradiť, ako má presvedčiť Alexa, aby sa vzdal svojich plánov.

Odomkla dvere a vošla do haly. „Mama?“ Zatvorila za sebou a úzkou chodbou zamierila do kuchyne. Už-už chcela zavolať na otca, no v poslednej chvíli sa spamätala.

Spomenula si na prenikavé zvonenie telefónu, ktoré ich zobudilo o tretej ráno pred dvoma rokmi. Matkin hlas znel ako nikdy predtým ani potom.

„Tvoj otec dostal infarkt, drahá. Je tu sanitka.“

Sierra s Alexom sa s ňou stretli v nemocnici, ale už bolo neskoro.

„Ráno sa sťažoval na nevoľnosť,“ vysvetľovala jej matka nešťastne. „A cítil bolesti pod kľúčnou kosťou.“

Sierra zastala pred dverami jeho pracovne a nazrela dnu. Tajne dúfala, že ho uvidí sedieť za stolom a čítať v novinách rubriku venovanú nehnuteľnostiam. Veľmi jej chýbal, dokonca aj Alexovi. On a jej otec sa po narodení Clantona a Carolyn zblížili. Zvlášťne, ako vnúčatá vedľa odstrániť prekážky medzi ľuďmi. Kým neotehotnela, s rodičmi sa vídali veľmi zriedka. Otec si vždy našiel výhovorku, aby odmietol ich pozvanie na večeru, a Alexovi rodičia neboli o nič lepší.

Keď sa jej však začali pôrodné bolesti, všetko sa zmenilo. V tú noc sa v nemocnici zišlo celé príbuzenstvo. Alex ju pobozkal a navrhol, aby ich synovi dali meno Makepeace. Nakoniec sa dohodli na Clantonovi Luisovi Madridovi, čím upevnili vzťahy medzi oboma rodinami. Keď sa o rok neskôr narodila Carolyn María, Clantonovci a Madridovci mali príležitosť lepšie sa spoznať a zistili, že majú spoločného viac, než si mysleli.

„Mama?“ znovu zavolala Sierra, keď ju nenašla v kuchyni. Pozrela cez okno do záhrady, kde jej matka často pracovala. Ani tam ju však nenašla. Buick stál pred domom, takže matka neodišla na schôdzu dobročinného spolku ani do kostola.

Sierra sa vrátila do haly a po schodoch zamierila hore. „Mama?“ Možno si iba ľahla. Nazrela do rodičovskej spálne. Károvaná prikrývka bola úhľadne poskladaná na konci posteľe. „Mama?“

„Som v podkroví, drahá. Pod' za mnou!“

Prekvapená Sierra sa vrátila do haly a vyšla po úzkom schodisku. „Čo tu robíš?“ spýtala sa keď vošla do malého, preplneného podkrovia. Malé vikierové okná boli otvorené a do zaprášenej, slabo osvetlenej miestnosti prenikal teplý vánok.

Toto miesto Sierru vždy fascinovalo, a len čo sa rozhladla okolo seba, zabudla na svoje obavy. Záhradné stoličky boli naukladané na hromadu úplne vzadu. Hneď pri dverách stál veľký džbán na mlieko, z ktorého trčali staré dáždniky a vychádzkové paličky. Na policiach ležali prútené košíky a škatule, ktorých obsah bol pre ňu tajomstvom.

Koľko ráz ona, matka a brat upratali svoje izby, vytriedili zbytočné veci, poukladali ich do škatúl a odniesli do podkrovia? Keď zomreli starí rodičia Clantonovci, odložili sem aj ich osobné veci. Staré knihy, truhlice a debny s taniermi a strieborným riadom boli roztrúsené po

celej miestnosti. V zadnom kúte stál vešiak na koberci, ktorý utkala Sierrina prastará mama. O stenu za ním sa opieral asi tucet zarámovaných obrazov. Boli tam originály, ktoré namaľoval jej starý otec, keď odišiel do dôchodku, aj rodinné portréty staré niekoľko generácií.

Marianna Clantonová mala na hlave šatku. „Zišlo mi na um, že by som mala prezrieť veci a konečne sa rozhodnúť.“

„O čom?“ spýtala sa Sierra nechápavo.

„Čo vyhodím a čo si nechám.“

„Prečo práve teraz?“

„Mala som to urobiť už dávno,“ povedala jej matka so smutným úsmevom, „ale stále som to odkladala.“ Obzrela sa po preplnenej miestnosti. „Človeku sa z tých spomienok môže zakrútiť hlava.“

Sierra pohľadkala operadlo starej stoličky, ktorá kedysi stála v kuchyni. Po návrate zo škôlky na ňu vždy vyliezla a pozorovala matku, ako pečie koláče. „Asi pred hodinou mi zavolať Alex a oznámil, že si našiel prácu v Los Angeles.“

Matka na ňu pozrela a na tvári mala bolestný výraz. „To sa dalo čakať.“

„Ako to myslíš?“

„Alex bol vždy veľmi citiadiostivý.“

„Má predsa dobrú prácu. Minulý rok ho povýšili a slušne zarába. Máme krásny nový dom, milých susedov a detom sa v škole páči. Sme blízko rodiny. Nevedela som, že Alex si hľadá iné miesto, kým mi dnes nezavolať a...“ Zlomil sa jej hlas. „Bol taký vzrušený, mama. Mala si ho počuť. Nová spoločnosť mu vraj urobila skvelú ponuku a on ju prijal bez toho, aby sa so mnou poradil.“

„Čím sa tá spoločnosť zaoberá?“

„Počítačmi. Počítačovými hrami. Alex pri nich trávi všetok voľný čas. S tými ľuďmi sa stretol minulý rok v Las Vegas na nejakej konferencii. Nikdy sa o nich ani slovom nezmiene. On síce tvrdí, že áno, ale ja sa na to nepamätám. Alex pracuje na nejakej hre pre internetový program a tá firma by jeho projekt podporila. Neprekáža mu ani to, že štyri roky neuviedli na trh nový výrobok a že začínali v nejakej garáži.“

„Tak začínala aj spoločnosť Apple Computers.“

„To je niečo iné. Títo ľudia nie sú v brandži dost' dlho, aby mohli dokázať, že sa v nej udržia. Nechápem, ako Alex môže odhodit' desať rokov práce pre Hewlett-Packard v čase, keď všetky firmy prepúšťajú!

Nechcem sa prest'ahovať do Los Angeles, mama. Všetko, čo mám rada, je tu.“

„Máš rada Alexa, drahá.“

„Najradšej by som ho zastrelila! Ako sa opovažuje urobiť také vážne rozhodnutie bez toho, aby sa so mnou poradil?!“

„A vypočula by si ho, keby s tým za tebou prišiel?“

Nemohla uveriť, že jej matka o tom pochybuje. „Pravdaže! Vari si neuvedomuje, že sa to týka aj mňa?“ Nahnevane si utrela slzy, ktoré jej stekali po lícach. „Vieš, čo mi povedal? Vraj už zavolať do realitnej kancelárie a tá žena si dnes večer príde prezrieť dom. Len pred pár dňami som pozdĺž celého plota vysadila narcisy. Ak si presadí svoje, neuvidím ich ani kvitnúť!“

Matka dlho mlčala. Položila si ruky do lona, zatiaľ čo Sierra hľadala v taške vreckovku.

Sierra sa vysmrkala a vyhlásila: „To nie je spravodlivé. Nikdy ho nezaujímalo, čo cítim. Jednoducho sa rozhodol a postavil ma pred hotovú vec. Prest'ahujeme sa do Los Angeles, či sa mi to páči, alebo nie. Dokonca ho nezaujímal ani môj názor, pretože on to chce.“

„Alex sa určite nerozhodol bezhlavo. Vždy sa pozerá na vec zo všetkých strán.“

„Ale nie z mojej,“ Sierra sa začala nepokojne prechádzať po miestnosti a zdvihla starého plyšového medveďa, s ktorým sa jej brat hrával, keď bol malý. Pritisla si ho na prsia. „Alex tu vyrastal rovnako ako ja, mama. Nechápeš, ako môže všetko odhodit' a ešte sa tomu tešiť.“

„Možno nemal také šťastné detstvo ako ty, Sierra.“

Prekvapene pozrela na matku. „Rodičia ho nikdy nebili.“

„Nemám na mysli Luísa a Mariú. Sú to vynikajúci rodičia. Ale dobre vieš, že veľa ľudí neznáša Hispáncov.“

„A prirátajme ešte aj iné, čo mu Los Angeles môže ponúknuť. Smog. Rušná premávka. Nepokoje. Zemetrasenia.“

Jej matka s úsmevom dodala: „Disneyland. Filmové hviezdy. Pláže.“ Vždy sa snažila pozeráť na veci z tej lepšej stránky. Otec ju nazýval naivnou optimistkou, najmä keď bol presvedčený o bezvýchodiskovosti situácie, a Sierra si teraz myslela to isté.

„Všetci, ktorých máme radi, sú tu, mama. Rodina, priatelia...“

„Nest'ahuješ sa do Maine, drahá. Cesta z Healdsburgu do Los Angeles trvá iba deň. A máme aj telefón.“

„Hovoríš, akoby ti neprekážalo, že odchádzame.“ Sierra si zahryzla do pery a odvrátila pohľad. „Myslela som, že ma pochopíš.“

„Keby som si mohla vybrať, bola by som radšej, keby ste zostali tu. A rozumiem ti. Ani tvoji starí rodičia neskákali od radosti, keď som sa presťahovala z Fresno do San Francisca.“ Usmiala sa. „V tých časoch cesta tam trvala desať hodín, no podľa ich reakcie by si si myslela, že sa sťahujem na Mesiac.“

Sierra jej úsmev opätovala. „Neviem si ťa predstaviť ako hippie žijúcu v San Franciscu, mama.“

Rozosmiala sa. „Ani ja som si ťa nevedela predstaviť ako mladú ženu s krásnym manželom a dvoma deťmi v školskom veku.“

Sierra sa vysmrkala do vreckovky. „Krásny manžel,“ zašomrala. „Je to šovinistické prasa. Určite o tom nepovedal ani svojim rodičom.“

„Luís to pochopí. Pochopil by to tvoj otec. Myslím, že Alex tu vydržal desať rokov iba kvôli tebe. Je načase, aby si mu dovolila dokázať, čo v ňom je.“

To bolo posledné, čo Sierra chcela počuť. Neodpovedala a pohladkala knihy na starej polici. Vedela, že na matkiných slovách niečo je, no nechcela ich počuť. Alex dostal aj iné ponuky a po rozhovore s ňou všetky odmietol. Myslela si, že o všetkom rozhodujú spoločne, a teraz nevychádzala z údivu. Keď jej rozprával o novej práci, jeho hlas znel tak vzrušene a šťastne...

Vybrala rozprávkovú knihu, sfúkla z nej prach a pohladkala jej obálku. Spomenula si, ako sedela matke na kolenách a so záujmom počúvala príbeh. Koľko ráz tú rozprávku počula? Obálka bola celá ošúchaná od častého používania.

Keď si predstavila že odíde a matku aj niekoľko dní neuvidí, do očí jej znovu vhrkli slzy.

„Alex dal ráno výpoveď.“ Vrátila knihu na miesto. „Urobil to, len čo mu zavolali z Los Angeles. A až potom sa unúval zdvihnúť slúchadlo a oznámiť mi tú veľkú novinu!“ Zakryla si tvár a srdcervúco sa rozplakala.

Keď ju matka objala, trochu sa upokojila.

„To bude v poriadku, drahá. Uvidíš.“ Hladkala ju po chrbte ako malé dieťa. „Všetko zlé sa raz obráti na dobré. Pán má s tebou a Alexom plány. Chce vám pomôcť, nie vás zničiť. Dôveruj mu.“

Pán! Prečo jej matka musela vždy spomínať Boha? Čo to má za plán, keď oddeľuje ľudí, ktorí sa majú radi?

Vytrhla sa matke. „Všetci naši priatelia sú tu. Ty si tu. Nechcem sa sťahovať. Nemá to zmysel. Vari si Alex myslí, že v Los Angeles nájde niečo nové?“

„Možno potrebuje príležitosť, aby niečo dokázal.“

„Dokázal už veľa. Podarilo sa mu všetko, na čo siahol.“

„Asi má pocit, že toho neurobil dost.“

„Mne nemusí nič dokazovať,“ vyhlásila Sierra so stiahnutým hrdlom.

„Muži musia niekedy dokazovať veci sami sebe, Sierra.“ Chytila dcéru za ruku. „Sadni si, drahá.“ Odviedla ju k ošúchanej pohovke, potľapkala po ruke a smutno sa usmiala. „Pamätám sa, ako sa Alex sťažoval tvojmu otcovi, že je nespokojný v zamestnaní.“

„Ocko mu vtedy poradil, aby sa usadil a zostal na jednom mieste, pretože tým najviac získa.“

„Tvoj otec sa bál, že Alex urobí to isté čo on.“

Sierra spýtavo pozrela na matku. „Čo tým myslíš?“

„Tvoj otec veľa ráz zmenil zamestnanie, kým sa rozhodol pre obchod s nehnuteľnosťami.“

„Naozaj? Na to si nespomínam.“

„Bola si ešte dieťa.“ Matka sa zasnene usmiala. „Tvoj otec chcel byť profesorom biológie na strednej škole.“

„Ocko? Učiteľ?“ Nevedela si to predstaviť. Na také povolanie mu chýbala trpezlivosť. Prvý študent, ktorý by po ňom strelil guľôčku z papiera, by sa ocitol v koši na odpadky pred učebňou.

Jej matka sa zasmiala. „Veru tak, ocko. Päť rokov strávil na strednej škole prípravou na učiteľské povolanie a po roku vyučovania zistil, že ho má plné zuby. Vyhlásil, že dievčatá majú prázdne hlavy a chlapcom udiera na mozog testosterón.“

Sierra sa zatvárla pobavene. „To si neviem ani predstaviť.“

„Potom sa zamestnal v laboratóriu. Ani tam sa mu však nepáčilo. Celodenné pozeranie do mikroskopu ho nudilo na smrť. Tak išiel predávať do obchodu s pánskymi odevmi.“

„Ocko?“ zvolala Sierra ohromene.

„Áno, ocko. Ty a Mike ste boli v škole, keď dal výpoveď a rozhodol sa stať policajtom. Nepáčilo sa mi to ako tebe sťahovanie do Los Angeles.“ Znovu potľapkala dcéru po ruke. „Ale nakoniec sa to dobre skončilo. Celé noci som prebdela a bála sa oňho. Tárpla som od strachu, že sa mu niečo stane. Boli to najhoršie roky v mojom živote a naše